

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

روزیتا اقدسی صوفیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری، شهرسازی و هنر، دانشگاه ارومیه

سجاد اکبری بالدرلو - استادیار دانشکده معماری، شهرسازی و هنر ارومیه

خلاصه مقاله:

انسان به طور فطری موجودی اجتماعی است. و برای برآورده ساختن نیازهای اجتماعی و روانی نیازمند تعاملات اجتماعی می باشد. بنابراین وجود فضاهای عمومی جهت جذب افراد مختلف و ایجاد شرایط مناسب برای شکل گیری تعاملات اجتماعی امری ضروری است. از طرفی به دنبال رشد جمعیت و گسترش شهرنشینی پدیده بلندمرتبه سازی و آپارتمان نشینی بعد از انقلاب صنعتی مطرح گردید. و با در نظر گرفتن این موضوع که از ابتدای قرن بیست و یکم توسعه پایدار علاوه بر توجه به ابعاد زیست محیطی و اقتصادی به مباحث اجتماعی نیز توجه میکند. پایداری اجتماعی یک جزء اساسی از توسعه پایدار می باشد. پس به کارگیری شاخص های پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی باعث ایجاد تعاملات اجتماعی بیشتر و رضایت ساکنان از خانه و مجتمع خود شده است. این پژوهش با جمع آوری اطلاعات با مطالعه کتابها و مقالات موجود در این زمینه به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده است. هدف از این مقاله بررسی و شناخت شاخص های پایداری اجتماعی و ارائه راهکارهایی برای طراحی مجتمع های مسکونی با رویکرد پایداری اجتماعی می باشد.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، پایداری اجتماعی، پایداری، شاخص های پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959580>

